

ja ütles: „Armas issa! sa tead küs, et Selam ikka keikis ustaw ja sannakulelik olnud, egga polleks temma nüüdki efsinud, kui sa isse temmale rahha ei olleks annud, mis tedda efsitas; kui ta sinno käest sedda hulka rahha polleks sanud, kui sa temma usko käisid katsumas, siis ei olleks temmal asja olnud ärramiinna, olgo siis nüüd arm üllem, kui õigus, anna waese efsiale andeks, sest sul ennesel on ka süüd seäl jures.“ Runninga südda sai ligutud, ta lubbas Selamile andeks anda. Runninga poeg isse tahtis selle rõmo sanume kulutaja ingel olla. Ta sai kuulda, et umbes pole tunni pärrast liinna kõrwas wäljal Selam jubba piddi mahha lastud sama. Nuttoga pandi hobbone saddulasse, funninga poeg astus selga ja läks ni aiades, kui hobbone wähhä sutis, hukkamisse paika. Jubba soldatid seisid reas, kes omma seltsimehhe Selami surnuks piddid lastma, püssid walmis; jubba trummid hüüdsid, ja upser hüdis: „Pange püssid palgesse!“ — kui parrajatte weel funninga poeg wahhutawa

hobbosega liggi joudis ja andeksandmist kulutas. Trummid jäid wait, püssid wausid ja rõmo kissa kõllas iggaühhe suust. Nago Paradisi õnnis põlli olleks selle rõmoga Maria käes olnud; ta jooksis rõmoga õisates omma kalli Selami jure, ja mollemad läksid omma heateggiat funninga poega tannama, kes weel mollemattele hulga rahha kinkis. — Soldatid, kes omma kalli seltsimehhe surma piddid saatma, ehhitasid rõmo pärrast ommad püssid rohheliste pu-oksstega, ja läksid Selami ja Mariaga seltsis, iggaühhele rõmo kulutades liinna. Keikis paikus, liggidal ja kaugel kidetati funninga armo-meelt, ja weel ennam temma poja armo-andjat moistust ja hallastusse teggo. Runninga poeg olli pea-aego weel rõõmsam, kui need, kelle ello ta ueste kätte andnud. Warsi õnnistas kirriko õppetaja Selami ja Maria pariks rahwaks ja mollemad ollid rõõmsad omma kalli üllema wallitseja armo al ellades.

Iggauks lootko Jummal peäle, temma seadmised ja saatmised on monda forda